

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 12 November 2012 22:10 - Last Updated Monday, 12 November 2012 22:21

"அரசியல் பொருளாதாரத் துறையில் சூதந் திர விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி சந்திப்பது, மற்றெல்லாத் துறைகளிலும் சந்திக்கிற எதிரிகளை மட்டுமன்று. அது ஆராய்கிற பொருளின் விசேடத் தன்மையானது மாண்ட நெஞ்சத்தின் உக்கிரமான, இழிவான, குரோதமான உணர்ச்சிகளை, தனிநலனின் ஆவசேங்களையுத்தகளத்துக்குள் எதிரிகளாக வரவழகைக்கிறது." என்று மிக அழகாகவமே மார்க்ஸ் தனது மல்தன்மன்னுரையில் குறிப்பிடுகின்றார். ஆம் நாம் இன்று சந்திப்பது இதுதான்.

நாங்கள் தனிநபர் செயற்பாட்டை கடந்து அமைப்பாகியதும், வறும் விவாதங்கள் கடந்து நடமூறையுடன் கட்டிய செயற்பாட்டுக்கு வந்தடைந்து இருப்பதும், இனவாதத்தை பொது அரசியல் உணர்வாக கொண்ட சமூக அமைப்பை எதிர்க்கும் ஒரு அரசியல் செயற்பாட்டை முன்னெடுக்கும் நிலைக்கு நாம் வந்திருப்பதும், எமக்கு எதிரான எதிரிகளை வரவழகைக்கிறது. "உக்கிரமான, இழிவான, குரோதமான உணர்ச்சிகளை, தனிநலனின் ஆவசேங்களை" எம்மீது காறி உமிழ்வகைக்கின்றது. வரலாற்றைத் திரிக்கின்றனர். தனிநபர்களை பற்றி இட்டுக்கட்டி அவதூறல் பொழிகின்றனர்.

இவர்கள் யார்?, இவர்கள் நோக்கம் என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மாவோ கிறியது போல், "...வழக்கமான பாதகளை மட்டும் பின்பற்றத் திரிந்தவர்களுக்கு உற்சாகத்தை காணமுடியாது. அவர்கள் பார்வையற்றவர்கள். ஏதாவது புதிதாகத் தோன்றட்டும் அவர்கள் உடனடி அதை எதிர்க்கக் கிளம்பி விடுவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் மக்களிடையே நடந்து செல்லட்டும், அவர்கள் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கற்றுக்கொள்ளட்டும், அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காணட்டும் .. அப்படிப்பட்டவரது நோயை அப்படித்தான் குணமாக முடியும் ..."

என்றார். இதனை அவர் தன் சொந்த அமைப்புகளுக்குக் கிறிய போதும், மாற்றத்தையே நோக்கிய தடேல் உள்ள எமது சமூகத்தில் இதனை பொறுத்தி காணவும், ஆராயவும் முடியும். இன்று உண்மையான நேர்மையான தியாகமும் அர்ப்பணிப்பும் கொண்ட அனைவருக்கும் முன்னுள்ள, ஓரயோரோ சரியான தெளிவான பாதை இதுமட்டும் தான்.

இப்படியிருக்க நாம் தனிநபர் மற்றும் விவாதம் கடந்து, செயலுக்குரிய ஒரு மாற்றத்தை நோக்கிய எமது அரசியல் முன்முயற்சியை, அமைப்பின் செயல் அல்ல "தனிநபர்களின்" செயல்கள், "கும்பலின்"

செயல்கள் என்று முத்திரைகுத்திக் காட்டுவதன் மூலம், தனிநபர் அவதூறுகள் மூலமும் ஒதுக்க முன்கின்றனர். இதனால் அமைப்பையும், இதில் உள்ள தனிநபர்களையும் இட்டுக்கட்டிய அவதூறுகள் மூலம், உக்கிரமான, இழிவான, குரோதமான உணர்ச்சிகளை அள்ளிக் கொட்டுகின்றனர். இதன் மூலம் இந்தச் செயற்பாட்டை ஆரம்பத்தில் இருந்தே தடுத்து நிறுத்திவிட முன்கின்றனர்.

Written by பி.இரயாகரன்

Monday, 12 November 2012 22:10 - Last Updated Monday, 12 November 2012 22:21

"மார் க்சுக் கு முக் கியத் துவம் வாய் ந்தது யாதென்றால், தாம் ஆராய முற்பட்டாள் பாலபாடகளின் விதியைக் கண்டுகொள்ளுதே. கருநிப்பிட்ட வரலாற்றுக் காலத்திற்குள் திட்டமான வடிவத்தையும் பரஸ்பரத் தொடர்பையும் கொண்டாள் இப்பாலபாடகளை ஆளுகிற விதி மட்டுமன்றி அவருக்கு முக் கியத் துவம் வாய் ந்தது. அவை திரிந்து மாறுபடும்படி பற்றிய, வளர்ச்சியடையுமாறு பற்றிய, அதாவது ஒரு வடிவத்திலிருந்து இன்னொரு வடிவத்துக்கு, தொடர்புகளின் ஒரு வரிசையிலிருந்து வேறொரு வரிசைக்கு மாறிச் சிலவது பற்றிய விதி அவருக்கு இன்னுமதிக முக் கியத் துவம் வாய் ந்ததாகும். இந்த விதியைக் கண்டுகொள்ளுதே, அதனை சமீக வாழ்வில் வெளிக் காட்டுகிற விளைவுகளை அவர் நுணுகக் கமாக ஆராய்கிறார். ஆதலால் மார் க்ஸ் ஒன்றைப் பற்றி மட்டுமே கவலை கொள்கின்றார். சமீக நிலைமைகளின் நிர்ணயமான அமைப்புகள் ஒன்றைப் பின் ஒன்றாகத் தொடர் வணேடிய அவசியத்தையிடக்கண்டிப்பான விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின் மீலம் உணர்த்துவதைப் பற்றியும், அடிப்படைத் தொடக்க ஆதாரங்களாக அவருக்குப் பயன்படக்கூற உண்மைகளை முடிந்த வரையறைபடச் சமின்றி நிலைநாட்டுவதைப் பற்றியும் கவலை கொள்கிறார். இன்றுள்ள அமைப்பின் அவசியம், இவ்வமைப்பு தவிர்க்க முடியாமலே மறைந்து அதனிடத்துக்கு வர வேண்டிய இன்னொரு அமைப்பின் அவசியம் ஆகிய இரு அவசியங்களையும், மனிதர்கள் நம்பினாலும் நம்பாவிட்டாலும், உணர்ந்திருந்தாலும் உணராதிருந்தாலும் இப்படித்தான் நிகழும்படியையும் அவர் ஒருங்கே நிரூபித்து விட்டாலே இதற்குப் பதோதமானது. மார் க்ஸ் சமுதாயத்தின் இயக்கத்தையெய்து வரலாற்று நிகழ்முறையாக அணுகுகிறார் நாகரிகத்தின் வரலாற்றில் உணர்வு அமிசம் இவ்வளவு கீழ்நிலைப் பாதத்திரத்தையெய்து வகிக் கிறதென்றால், நாகரிகத்தையெய்து கருப்பொருளாகக் கொண்ட ஒரு விமர்சன ஆராய்ச்சி உணர்வின் எந்த வடிவத்தையும் அல்லது எந்தப் பயனையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க முடியாது என்பது கஹாமல் விளங்கும். இப்படிச் சொல்வதன் பொருள் அதன் தொடக்க ஆதாரமாகப் பயன்படக்கூடியது கருத்தன்று. பொருளாதாய்ப் பாலபாடே என்பதாகும். இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சி ஒரு நிகழ்வை கருத்துகளோடும் அல்லாமல், இன்னொரு நிகழ்வோடும் மோத விட்டும், ஒப்பிட்டும் பார்ப்பதுடன் நின்று கொள்ளும். முடிந்தவரை சரிநூட்பமாக இருக்கிற வகையையும் ஆராய்வதும், ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடும் தினால் உண்மையிலேயே ஒரு பரிணாமத்தின் வெவ்வேறு அமிசங்களாக அவை அமைவதும் இவ்வாராய்ச்சிக்கு முக் கியத் துவம் வாய் ந்த ஒன்றாகும். ஆனால் அனதைதிலும் மிக முக் கியமானது இப்படியொரு பரிணாமத்தின் வெவ்வேறு கட்டங்கள் வெளிப்படக்கூற அடத்தடத்த நிகழ்ச்சிகளின் தொடரலை, வரிசைக் கிரமங்கள் மற்றும் சங்கிலித் தொடர்களையெய்து விடக்கண்டிப்பாடன் பகத்தாய்வதாகும்"

இன்று புதிதாக வர வேண்டிய இன்னொரு அமைப்பின் அவசியம் பற்றி மட்டுமல்ல, புறநிலையுடன் கூடிய எங்கள் மாற்றங்கள் பற்றிய இயங்கியல் ரீதியான பார்வை ஊடாக அனதைதையும் புரிந்து கொள்வது அவசியமானது. "ஊக்கமீட்டும் சமீகலுடன் தம்மதைத் தக்கவதைத் தக்கொள்ள தம்மதை ஆழ்நூடபுத்திக் கொள்ளாதுதான் நமது மிக மோசமான தோல்வியாகும்" என்று மாவோ தனது சொந்த அமைப்பு பற்றிய விமர்சனத்தையெய்து அடிப்படையாகக் கொண்டு, எம்மனை நாம் ஊக்கமீட்டும் வண்ணம் எம்மீ தான அவதூறின் நோக்கத்தையெய்து அரசியல் ரீதியாக அறிந்து கொண்டு, எம்மனை நாம் அமைப்பாகக் கிக் கொண்டோராட வேண்டும்.

Written by പി.இரயாகரன்

Monday, 12 November 2012 22:10 - Last Updated Monday, 12 November 2012 22:21

പി.இரயாகரன்

12.11.2012